

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (címe) felperesnek, dr. Katona János ügyvéd (címe) által képviselt alperes neve (címe) alperes ellen, sajtó-helyreigazítás iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2007. április 5. napján meghozott 27.P.21.238/2007/3. számú ítélete ellen a felperes részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 6.000 (hatezer) forint fellebbezési költséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

Az elsőfokú bíróság a sajtó-helyreigazítás iránt előterjesztett kereseti kérelmet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 6.000 forint eljárási illetéket és az alperesnek 15 napon belül 20.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában ismertette a sajtó-helyreigazítási eljárásra vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályokat, a Ptk. 79 § (1) bekezdésében foglaltakat, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 12. és 14. számú állásfoglalásában írtakat.

Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmet érdemben vizsgálta a Pp. 129. §-ában foglaltakra tekintettel, és úgy tekintette, mintha a felperes jelen bíróságra nyújtotta volna be a meg nem jelenést követő törvényi határidőn belül a keresetét.

A felperest és tulajdonostársait valótlannul bemutató jelleg körében kifejtette, hogy arra nincs jogi lehetőség, hogy általánosságban a cikk üzenetét sérelmezze az érintett. A felperes lényegében a megjelentek által sugallt véleményt kívánta helyreigazíttatni, erre azonban nincs jogszabályi lehetőség, mert az ügyben kialakult

és képviselt álláspontjuk is kellő súllyal közlésre került, így az objektív tájékoztatás követelménye nem sérült, a felperesről kialakult képet az alperes nem befolyásolta hátrányosan valótlan, illetve valóságot hamisan bemutató tényközléssel. Az írás tartalmazza azokat a tényeket, amiket ezen általános kérelem körében a felperes közölni kívánt, csak nem azonos megfogalmazással. Pusztán tényként közli a jogszabályi lehetőségeket, nem minősíti a felperesi igényt, mint ahogy azt a felperes sérelmezi. Mindezen kérelmek tehát nem teljesíthetők, a konkrét állítások nem jogsértők, nincs általánosságban sérelmezhető hamis színben való feltüntetése sem.

Ezen túl kifejtette, hogy a helyreigazítási kérelemben pontosan, egyértelműen meg kell jelölni, hogy mely állításokat sérelmez, mert ez a hiány a perben már nem pótolható.

A lakópark létesítése kapcsán az alperes érvelését elfogadva rögzítette, hogy a lakópark fogalmába elsősorban zöldterülettel rendelkező lakóépületeket sorolja az ingatlanszakma, s az, hogy a felperesi ingatlanok értékét pontosan e zöldterület jellege adja meg nem vitatható, hisz a javaslatban erre maguk is hivatkoztak. Nem mellékes a terület zöld értékének meghatározása szempontjából az a körülmény, hogy a tulajdonosok a lakóépületi funkció kialakítását a beépítettségi tilalom változatlanul hagyása mellett igényelték. Az ilyen feltételekkel létrehozott családi házas ingatlanokat ezért nem túlzás lakóparki ingatlanokként megjelölni, figyelemmel a megközelíthetőségre, a szervezett, rendezett megjelenítésre, így ez okból a kérelmet az elsőfokú bíróság elutasította.

A lakóövezetbe sorolás miatti sajtó-helyreigazítási igény vonatkozásában a PK 12. számú állásfoglalásának a szavak általánosan elfogadott értelmét figyelembe véve, a cikk záró gondolatként pontosan azt fejt ki, amit a felperes és tulajdonostársai kérnek az önkormányzattól, tehát a mezőgazdasági ingatlanokra előírt beépítettségi aránynál nagyobb beépítettséget. Ez az állítás kiolvasható az írásból, így a téves szóhasználat nem rontja le a beépítési szándékról való tájékoztatás valószínűségét, és e pontatlanság nem bír jelentőséggel a felperes társadalmi megítélésének szempontjából, ezért e kérelem sem alapos.

A HÉSZ-készítés tekintetében sem jogsértő a cikk, mert nem azt állítja a szerző, hogy a felperes és a többi tulajdonos az, aki jogosult annak elkészítésére, csak azt a helyzetet tárja az olvasó elé, hogy a telektulajdonosok érdekeltek a HÉSZ-módosítás létrehozatalában, s az így módosult a helyi rendezési terv elkészíttetésében részt vettek.

A terület védett jellege kérdésében a keresetnek az elsőfokú bíróság azért nem adott helyt, mert ebben a kérdésben való állásfoglalás meghaladja a sajtóperi eljárás kereteit, illetve a cikk egésze alapján az olvasó szabadon alakíthatja ki azt a véleményét, hogy a területet védettnek tekinti-e vagy sem. A szerző ehhez a véleményalkotáshoz valamennyi érdekelt álláspontját közölte, jogilag nem minősítette az ingatlanokat, csak a feltárandó probléma megértéséhez adott alapot a bevezetőben olvasható szóhasználat, ami ez okból nem jogsértő.

A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérve annak megváltoztatását és az alperes helyreigazításra kötelezését.

Kifejtette, hogy az újságcikk nem csak szöveges tartalmával, hanem vizuális megjelentetésével is közöl és nyomatékosít információkat. A cikk címe és kiemelt részei kétségtelenül egyértelmű tényállításokat tartalmaznak, mégpedig negatív szövegösszefüggésben. A szóhasználat, az ingatlan-biznisz megjelölés a ... Körzet szívében kifejezés, valamint a lakóparki aszfaltozott út megálmodása, mégpedig védett területen a kiemelt címmel és a kiemelt szövegek alapján egyértelműen arra engednek következtetni, hogy itt valami nagy „disznóságról” lehet szó.

A cikk úgy írja le az ingatlanok jogi sorsával kapcsolatos eljárásokat, hogy abból az olvasónak kétsége sem támadhat a felől, hogy a kérdéses ingatlanok védettek.

E körben nem fogadható el az elsőfokú bíróság azon álláspontja, mely szerint a perbeli cikk az ingatlanokat jogilag nem minősíti, figyelemmel arra, hogy a cikkíró a védettséggel kapcsolatos véleményt meg nem nevezett, illetve megnevezett minisztériumi forrás szájába adja, hivatalos álláspontként tünteti fel, és a címben közölt tényállítást jogi, hatósági érvekkel kívánja megalapozni. Minisztériumi forrásra, rendeletekre hivatkozik, továbbá a közigazgatási törvénytár eseti döntéseire, ami egyértelmű jogi minősítés. A földhivatali térképlapokra való utalás olyan konkrét állításnak minősül, amelynek megalapozottságát hivatalos okiratokra utalva kívánja a szerző igazolni. Azt nem vitatta, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásnak nem tárgya a védettség kérdésének eldöntése, az viszont igen, hogy az alperes állíthatta-e kétséget kizáróan, kategorikusan kiemelt címében, illetve annak szövegében, hogy az érintett terület védett terület.

Álláspontja szerint a cikkíró egy eldöntött állításhoz keresett érveket és a védettséggel kapcsolatos ellenérveket részben elhallgatta, részben pedig elbagatellizálta.

Nem fogadta el a lakópark létesítéssel kapcsolatos döntést sem, mert lakóparkot építeni általában vagy lakóparkot építeni egy védett területen nem ugyanaz a dolog. Sérelmezte, hogy a Fővárosi Közgyűlés rendeletében foglaltak ellenére - mely a lakóparkot definiálja - hozta meg az elsőfokú bíróság a határozatát és a rendelkezésére álló hasznosítási javaslatból is megállapítható, hogy a perbeli esetben fel sem merült a jogszabályi meghatározás szerinti lakóparki követelmény megvalósulása, az, hogy egy telken több lakóépület, vagy ezek csoportja helyezkedik el.

Kifogásolta, hogy az ítéleti indokolásban bizonyítékként szerepel a látványterv, illetve azt, hogy az egymáshoz képest szervezett, rendezett épületek elhelyezkedését is lakóparknak tekintette az elsőfokú bíróság. Hivatkozott ... hatályos építési szabályzatára, mely meghatározza, hogy mi minősül családi háznak, illetve ebből következően mi nem minősül lakóparknak és idézte a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény 3. § b) pontját is. Indítványozta ... polgármester meghallgatását.

Sérelmezte a lakóövezetbe sorolással összefüggésben megjelenteket is, mert megítélése szerint az idézett mondatokból egyértelműen az derül ki, hogy valaki a szántóföldjét lakóövezetté szeretné változtatni, ráadásul lakópark építése céljából.

Véleménye szerint a jogi idézetekkel megtűzdelt cikk szerzője pontosan tisztában volt azzal, hogy mit jelent a lakóövezeti átsorolás.

Építési szabályzatot a tulajdonosok nem készíthetnek és mással sem készíttethetnek, mert az az önkormányzat hatáskörébe tartozik, e körben csak javaslattal élhetnek, azonban a döntés az önkormányzatot, illetve a szakhatóságokat illeti. A javaslat pedig nem jelenti azt, hogy annak tartalma, az abban foglaltak végérvényesnek tekinthetők.

A szavak általánosan elfogadott jelentése és a jogi hivatkozásokat tartalmazó szakcikk közötti ellentmondás egyértelműen az olvasók félrevezetését eredményezi.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte, arra tekintettel, hogy a felperes helyreigazítási kérelmének hiányosságait helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, illetve a cikkíró tényszerűen mutatta be az ügyet, a különböző álláspontokat és nem tüntette fel hamis színben a felperest és tulajdonostársait.

A lakópark megnevezés egy ingatlan-együttest jelöl, amely egy adott területen, a hasonló vagy azonos tervek alapján készült lakóépületeket foglalja magába. Azonban a lakópark- nem lakópark kérdésének nincs jelentősége, mivel a védettség körében eltérőek a vélemények, számos hivatalos és nem hivatalos álláspont létezik. Az pedig, hogy egy építési tervet „lakóparkoznak” helyreigazítás alapjául nem szolgálhat.

A lakóövezetbe sorolásra vonatkozó téves szóhasználat véleménye szerint a cikk összességét tekintve jelentőséggel nem bír.

Hivatkozott arra is, hogy mind a bíróság, mind a felperes tudomásul vette azt a tényt, hogy a helyi építési szabályzatot az önkormányzat képviselőtestülete készíteti és fogadja el, de a felperes, mint érdekelt tulajdonos annak előkészítésében részt vehet, javaslatokkal élhet. A cikkíró ezzel, az építési szabályzattal kapcsolatos körülményeket megfelelő objektivitással közölte. A szerző különböző jogforrásokra, illetékesekre hivatkozott a terület védettségének körében, egy adminisztrációs hiba következtében vitatott jogállású területről nyilvánított véleményt. Álláspontjának ismertetésével nem valósult meg a hamis színben való feltüntetés figyelemmel arra is, hogy más érdekeltek álláspontja is ismertetésre került.

Felhívta a figyelmet arra, hogy a következőes bírói gyakorlat szerint az ingatlan természetvédelmi jellegén nem változtat az a körülmény, hogy a védettség az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre került-e, mert a föld jogi jellegének feltüntetése nem konstitutív, hanem deklaratív hatályú.

A felperes fellebbezése nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tényállást, az arra alapított döntése is helyes, ezért az ítéletet a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta, annak indoklására is kiterjedően.

Az elsőfokú bíróság által idézett Ptk. 79.§ (1) bekezdése szerinti sajtó-helyreigazítás elrendelésére akkor kerülhet sor, ha az érintettől a sajtótermék valótlan tényt közöl, híresztel vagy való tényeket hamis színben tüntet fel.

A sajtó-helyreigazítási eljárásra irányadó a Legfelsőbb Bíróság PK 12 számú állásfoglalása, amely kimondja, hogy a kifogásolt tényállításokat és ezek valódiságát nem formálisan kell vizsgálni, hanem valóságos tartalmuk szerint kell értékelni, a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is.

A Ptk. 79. §-ában meghatározott jogsértés megtörténhet közvetett módon is célzásokkal, utalásokkal, a való tények hamis színben való feltüntetésével.

Általánosságban még kiemeli a Fővárosi Ítéltábla, hogy valamely személy magatartásának értékelése, nem lehet tárgya a sajtó-helyreigazításnak, ugyanígy egy adott tény jogi megítélésére vonatkozó véleménynyilvánítás, annak bírálata, az ezzel összefüggésben kialakult véleményeltérést kifejező szakmai vita sem. Az ilyen tárgyú sajtóközlemények olyan tényállításokat, tényközléseket is tartalmazhatnak, melyekre vonatkozóan esetenként éppen a rendelkezésre álló előzmények, adatok alapján állított, illetve feltételezett tények valósága, vagy valótlanúsága a vita tárgya.

Az elbírált esetben a sérelmesnek tartott közlemény a ...ban található jelenleg mezőgazdasági művelési ágba tartozó ingatlan beépíthetőségével, minősítésével kapcsolatos több éve húzódó vitáról, a tulajdonosok, az illetéseket és a környékbeliek álláspontjáról számolt be. Az írásból megállapítható, hogy a cikk szerzője körbejárta az ügyet, az érintettek véleményét, a különböző döntéseket, azok hátterét is az olvasók elé tárta.

A szövegösszefüggéseket vizsgálva, a bizonyítékokat értékelve megállapítható volt, hogy tartalmilag a kifogásolt sajtóközlemény a valóságnak megfelelően ismertette a telekalakítással, a beépítési javaslattal, a védetté nyilvánítással, a helyi építési szabályzattal, az ingatlan átminősítésével kapcsolatos érveket.

A kifogásolt sajtóközlemény sérelmezett részeit értékelve nem volt megállapítható olyan sajtó-helyreigazítás elrendelésére alapot adó közlés, ami a felperes személyét hátrányosan érintené.

A lakópark megjelölésnek, létesítés kifejezésnek a sajtóközleményben való használatát az átlagolvasó szempontjából vizsgálva megállapítható, hogy nem sérelmezhető az érintett családi házas ingatlanokat lakóparki ingatlanként megjelölni, figyelemmel azok megjelenítésére.

A lakóövezetbe sorolás körében a PK 12. számú állásfoglalásának II. pontjában foglaltaknak megfelelően sincs helye a sajtó-helyreigazítás elrendelésének, mert ez a pontatlanság a felperes személyének megítélése szempontjából nem bír jelentőséggel. Ezen túl az átminősítésre vonatkozó javaslat a felperes illetve tulajdonostársai besorolás módosítása iránti kérelmében szerepelt, így a valótlan tényközlés sem valósult meg.

A HÉSZ készítéssel összefüggő kereset tekintetében is egyetértett a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontjával, azzal, hogy a cikk nem állítja, hogy a tulajdonosok jogosultak az építési szabályzat elkészítésére, hanem csak azt tárta az olvasók elé, hogy annak módosításában a felperes és tulajdonostársai érdekeltek voltak.

A védettség körében azt kell kiemelni, hogy a terület jogi jellegének minősítése nem tartozik a sajtó-helyreigazítási eljárásban eldöntendő kérdések körébe, olyan szakmai kérdés, illetve vita, ami jelen eljárás keretei közt nem bírálható el.

Az alperes közölte az ezzel kapcsolatos bírósági határozatot, a hatósági állásfoglalásokat, az ezzel kapcsolatos különböző álláspontokat. A közlemény a tények felsorakoztatásával érzékelteti a terület védett jellege tekintetében kialakult gondokat, a köznyelvben is elterjedt szóhasználatot ismerteti a vitatott helyzetet.

A valószínűsíthető tényállításokat a cikk közlési módja sem tünteti fel hamis színben.

A perbeli írás tehát híven tartalmazza az ingatlanokkal kapcsolatosan ...ban kialakult problémás helyzetet, és bírálat tárgyává tesz egy helyi eseménysorozatot, nyilvánosságra hozza az ezügyben felmerült vitás kérdéseket. Ezeknek a tényeknek illetve a különböző álláspontoknak az ismertetése pedig nem minősül a valóság hamis színben való feltüntetésének.

Mindezek kiemelése mellett a Fővárosi Ítéltábla egyebekben visszautal az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokaira.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült költségről, a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viseléséről a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltakra.

Budapest, 2007. október 9.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
előadó bíró

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő